

M. Kračmanov Valjavec. —
(Varaždin)

L. Glasnik II. 1858. 154.

Prispevek O Vilah.

329/78

Jeden dečko je krave pasel, pak mu je saki dan nekakova bela kak sneg
ženska došla dojit, a on ji ni poznal. Ona njega so sako večer doma špotali,
kaj dela s kravami, da nemajo nikaj mleka. Ona mu se več za dostavilo,
kajti so ga doma špotali, pak si zeme pištolo sobom, pak dok je ova
došla dojit, on jo je vidil, pak joj je rekel: Znaš ti kaj? Ti vezda meni
plati moje mleko, kaj si podujla, ali pak, ako rečeš plati, ja te strelim.
Ona mu je ona rekla: ah, dragi moj sinke, da ti znaš, kaj sem ja,
ti to meni se bi rekel, niti me se pomislil streliti; nego ti ne znaš, kaj
sem ja, a sako večer si špotan za mleko; za to ti ja vprōtim, i znaš,
ja ti plati mleko. Ona mu ona da klopko bronca, pak mu je rekla:
nā, to ti je klopko, pak si svijaj z njega, celo opravo boš iz njega imel,
dok boš živ, samo ne smeš nikomu povedati; kajti ako govōš, onda
ti boje klopko stēce, pak ne boš više imel; a ja ti povem, da sem ja
vila; nego ti nikomu ne smeš povedati. I ni on nigdar nikomu pove-
dal do smrti. Ona po smrti so mu se vile došle zelenimi venci
na sprovod i on je zelenčan bil.

⌒

1) Iskano je: klopko, konec pak (kar je gotovo napaka iskovna).